

u *Vjesniku* — Sedam dana od 7. kolovoza o. g. spomenuto Predsjedništvo završava tvrdnjom da za vjernike u našoj Crkvi postoji zapravo samo jedan mogući put, a to je put koji nam pokazuje TDKS, dok su oni koji zabacuju taj put u stvari izdajnici: Države, Crkve i naroda.

Što se tiče optužbi o mojim političkim čak separatističkim ambicijama, koje bih htio ostvariti pomoću nekog dogmatičkog krila Partije, kojemu krilu da nudim sporazum, zaista ne mogu ništa drugo reći, nego da je ta izmišljotina plod nečije đavolski razigrane fantazije. Ipak se takva slika o meni uporno godinama širi od nekog, držim vrlo malobrojnog zagrebačkog kruga, ne samo u Domovini nego i u inozemstvu.

Nikada nisam na takve dugogodišnje klevete reagirao čekajući strpljivo da se laž sama po sebi otkrije i istina izađe na vidjelo.

A moje izjave o prednosti samoupravnog socijalizma, kao ekonomskog i društvenog sustava, pred kapitalizmom, isključujući ateizam i ateizaciju iz tog samoupravnog socijalizma, nisu bile taktika za stjecanje političke ili društvene vlasti i ugleda, o čemu nisam nikada ni sanjao, nego su te izjave bile plod moga pastoralnog iskustva, koje sam produbljavao kao dugogodišnji profesor povijesti filozofije na našoj Teologiji u Splitu. Smatrao sam da mi je to znanje potrebno za moj biskupski pastoralni rad.

Koliko sam u tom uspio, neka mi sudi Crkva, a ne izbjejavam ni sud društva kojemu sam lojalan član. Konačno se, naravno, podlažem bez prigovora jedino sudu Božjem, koji će suditi moju savjest i moja djela.

HOĆU LI TE IKAD OČIMA VIDJETI . . .

Anita Pavić

hoću li te ikad očima vidjeti
ti vječno ime nad nama
božansko
i hoćeš li ti mene vidjeti
kad plačem

molim te
ne zaboravi me
ti koji voliš i s ljubavlju
stvaraš
posjeti mi oči prije suza